

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 50.

Ellevte Session.

20de Møde.

Torsdagen den 12te Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Winther: Det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig, efterat denne Sag er bleven saa vidtløftigt behandlet. Der er fra flere Sider bleven fremhævet Betænkkeligheder ved at give Menighederne Indflydelse paa Valget af deres Præster, og man har fremhævet, at Historiens Vidnesbyrd viste, at der i denne Henseende har fundet Misbrug Sted. Dertil vil jeg svare, at fordi Noget kan blive misbrugt, derfor er det ikke sagt, at man ikke skal søge at faae det brugt. For det Andet maa man erindre, at, naar man henter sine Vidnesbyrd fra en svunden Tid, hvor Folkets Standpunkt var et ganske andet end nu, saa beviser det Jngenting, at der paa den Tid har fundet Misbrug Sted. Efter min Overbeviisning har der viist sig Misbrug ved hvilken som helst Valgmaade, der er bleven brugt med Hensyn til Præster, hvad enten de ere udnævnte ved et Cancellies eller ved en Menigheds frie Valg. Proprietairvalg kunne viist heller ikke opstilles som et Mønster for rigtige Valg af Præster. Men, som sagt, et Beviis imod det Omstændige i, at Menighederne komme til at vælge deres Præster, kan efter min Mening ikke hentes fra, at en saadan Ret har været eller kan blive misbrugt. Det, som denne Lov skal tilfikkre, var naturligtviis, at Menighederne faae Præster, med hvem de kunne være tjente. Jeg tror imidlertid ikke, at denne Valgmaade eller no-

gensomhelst anden Udnævnelsesmaade af Præster kan fikkre et saadant Resultat. For at det skal skee, maa der efter min Mening tilveiebringes en saadan Tilstand, at man uden atffor stor Besværighed kan fjerne de Præster, som ikke kunne harmonere med Menigheden eller ikke kunne haandhæve en gavnlig Indflydelse paa den. Det er derfor et Spørgsmaal, om der overhovedet burde være fast ansatte Præster, det vil sige saadanne, som man ikke ligefrem ved Opsigelse kan blive af med; men ialfald tror jeg, at det er en Feil, naar man ansætter Præster anderledes, end at de først skulle i det Mindste have været et Aar paa Prøve i Menighederne; paa den Maade tror jeg, at Menighederne først ere istand til at have en Mening om, hvorvidt de kunne være tjente med dem. Hvad jeg iøvrigt her kan finde Anledning til at udtale er, at det efter min Mening vilde være unyttigt at lade denne Sag gaae videre, end den nu er kommen. Der har tidligere været debatteret om denne Sag, der har været nedsat et Udvalg; det foreliggende Lovudkast er jo et Udbytte af et saadant Udvalgs Overveelse. Derfor vi nu lade Sagen gaae videre, kunne vi maaskee faae en ny Betænkning; men jeg seer alligevel ikke, at der vindes Noget ved at føre Sagen videre. At faae Forslaget ophøiet til Lov kan der efter de Udtalelser, der ere komne fra den ærede Minister, aldeles ikke være Tale om, idetmindste ikke i indværende Session, og da der jo iøvrigt foreligger en Masse Lovforslag af stort Omfang, som skulle behandles i Thinget, saa er det efter min Mening et Spørgsmaal, om nærværende Sag med Rette kan gjøre Fordring paa mere af Thingets Tid, end den allerede